

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop, E. Finnegan i E. Karlsson, pełnomocnicy), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Brown, J. Enegren i P.J. Kuijper, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: R. Caudwell, E. Jenkinson, S. Behzadi-Spencer, pełnomocnicy i C. Greenwood QC, A. Dashwood, barrister)

Interwencji popierający Radę Unii Europejskiej: Królestwo Hiszpanii, (przedstawiciel: J. Rodríguez Cárcano, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, E. Belliard i S. Gasri, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele H.G. Sevenster i M. de Mol, pełnomocnicy)

Interwencji popierający Komisję Wspólnot Europejskich: Republika Francuska, (przedstawiciele: G. de Bergues, E. Belliard i S. Gasri, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 21 września 2005 r. w sprawie T-315/01 Yassin Abdullah Kadi przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Yassina Abdullaha Kadiego, w którym Sąd a) orzekł, że nie ma potrzeby rozpatrywania skargi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 2062/2001 z dnia 19 października 2001 r. zmieniającego po raz trzeci rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazującego wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniającego zakaz lotów i rozszerzającego zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do Talibów w Afganistanie i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 337/2000 (Dz.U. L 277, str. 25) w zakresie, w jakim dodaje ono nazwisko skarżącego do wykazu osób i podmiotów, w odniesieniu do których stosuje się zamrożenie funduszy zarządzane we wspomnianym rozporządzeniu oraz b) oddalił jako nieuzasadnioną skargę w zakresie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami i uchylającego rozporządzenie nr 467/2001 (Dz.U. L 139, str. 9) w zakresie, w jakim wymienione akty dotyczą skarżącego

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 21 września 2005 r. w sprawie T-306/01 Ahmed Ali Yusuf i Al Barakaat International Foundation przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich (T-306/01), w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami i uchylającego rozporządzenie nr 467/2001

Sentencja

- 1) Wyroki Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 21 września 2005 r. w sprawach T-315/01 Kadi przeciwko Radzie i Komisji oraz T-306/01 Yusuf i Al Barakaat International Foundation przeciwko Radzie i Komisji zostają uchylone.
- 2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie

Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do talibów w Afganistanie jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy Y.A. Kadiego i Al Barakaat International Foundation.

- 3) Skutki rozporządzenia nr 881/2002, w zakresie, w jakim dotyczy Y.A. Kadiego i Al Barakaat International Foundation, zostają utrzymane w mocy na okres nieprzekraczający trzech miesięcy, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku.
- 4) Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich ponoszą, poza własnymi kosztami, również po połowie kosztów poniesionych przez Y.A. Kadiego i Al Barakaat International Foundation, tak w pierwszej instancji, jak w związku z niniejszymi postępowaniami odwoławczymi.
- 5) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ponosi swoje własne koszty postępowania w pierwszej instancji, jak i związane z niniejszymi postępowaniami odwoławczymi.
- 6) Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska oraz Królestwo Niderlandów ponoszą swoje własne koszty

(¹) Dz.U. C 36 z 11.2.2006.
Dz.U. C 48 z 25.2.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 września 2008 r. — Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM), Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) i Giorgio Fedon & Figli SpA, Fedon America, Inc. przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Wspólnot Europejskich i Królestwu Hiszpanii

(Sprawy połączone C-120/06 P i C-121/06 P) (¹)

(Odwołanie — Zalecenia i decyzje Organu Rozstrzygania Sporów Światowej Organizacji Handlowej (WTO) — Ustalenie przez Organ Rozstrzygania Sporów dotyczące niezgodności z postanowieniami Światowej Organizacji Handlowej Europejskiego reżimu przywozu bananów — Podjęcie przez Stany Zjednoczone środków odwetowych w postaci dodatkowego cła na przywóz określonych produktów pochodzących z różnych państw członkowskich — Środki odwetowe w stosunku do których WTO udzieliła upoważnienia — Brak odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty — Czas trwania postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji — Rozsądny termin — Żądanie słusznego odszkodowania)

(2008/C 285/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM), Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) i

Giorgio Fedon & Figli SpA, Fedon America Inc. (przedstawiciele: I. Van Bael, A. Cevese, F. Di Gianni i R. Antonini, adwokaci)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Vitro, S. Marquardt i A. De Gregorio Merino, pełnomocnicy), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. J. Kuijper, V. Di Bucci, C. Brown i E. Righini, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (sprawa C-120/06 P) (przedstawiciele: Braquehais Conesa i M. Muñoz Pérez, pełnomocnicy)

Interwenient popierający Radę Unii Europejskiej i Komisję Wspólnot Europejskich: Królestwo Hiszpanii (sprawa C-121/06 P) (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (wielkiej izby) z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie T-69/00 FIAMM i FIAMM Technologies przeciwko Radzie i Komisji, którym oddalił on jako nieuzasadnioną skargę odszkodowawczą mającą za cel uzyskanie naprawienia szkody, którą wnoszący odwołanie mieli ponieść w następstwie środków odwetowych zastosowanych przez władze amerykańskie — w ramach sporu dotyczącego Europejskiego reżimu przywozu bananów — w stosunku do grupy produktów pochodzenia wspólnotowego, w tym akumulatorów, produkowanych i wywożonych przez nich.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (wielkiej izby) z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie T-135/01 Fedon & Figli i Fedon America przeciwko Radzie UE i Komisji WE, którym oddalił on jako nieuzasadnioną skargę odszkodowawczą mającą za cel uzyskanie naprawienia szkody, którą wnoszący odwołanie mieli ponieść w następstwie środków odwetowych zastosowanych przez władze amerykańskie — w ramach sporu dotyczącego Europejskiego reżimu przywozu bananów — w stosunku do grupy produktów pochodzenia wspólnotowego, w tym opraw okularowych, produkowanych i wywożonych przez nich.

Sentencja

- 1) Odwołania główne zostają oddalone.
- 2) Odwołania incydentalne zostają oddalone.
- 3) *Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio SpA, Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio Technologies LLC, Giorgio Fedon & Figli SpA et Fedon America, Inc.* pokrywają koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej i Komisję Wspólnot Europejskich.
- 4) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 108 z dnia 6.5.2006 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 września 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Madrid — Hiszpania) — CEPSA, Estaciones de Servicio SA przeciwko LV Tobar e Hijos SL

(Sprawa C-279/06) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Porozumienia między przedsiębiorstwami — Artykuł 81 WE — Rozporządzenie (EWG) nr 1984/83 — Artykuły 10-13 — Rozporządzenie nr 2790/1999 — Artykuł 4 lit. a) — Zawarta między podmiotem prowadzącym stacje paliw a przedsiębiorstwem paliwowym umowa o wyłączną dostawę produktów ropopochodnych — Wyłączenie)

(2008/C 285/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Madrid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CEPSA, Estaciones de Servicio SA

Strona pozwana: LV Tobar e Hijos SL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Madrid — Wykładnia art. 81 ust. 1 WE oraz art. 10–13 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1984/83 z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie zastosowania art. 85 ust. 3 traktatu do kategorii umów w sprawie wyłącznego zakupu (Dz.U. L 173, s. 5) — Umowy w przedmiocie wyłącznej dystrybucji paliw silnikowych i olejów napędowych mogące być umowami agencji lub komisju, lecz zawierające pewne szczególne elementy

Sentencja

- 1) Umowa o wyłączną dostawę paliw silnikowych i olejów napędowych, a także smarów i innych produktów pochodnych może wchodzić w zakres stosowania art. 81 ust. 1 WE, jeśli podmiot prowadzący stację paliw przyjmuje na siebie przynajmniej w znacznej części ryzyko finansowe i handlowe związane ze sprzedażą tych produktów osobom trzecim, a umowa ta zawiera klauzule mogące naruszyć konkurencję, takie jak klauzula dotycząca ustalania detalicznych cen sprzedaży. W przypadku, gdy podmiot prowadzący stację benzynową nie przyjmuje na siebie takiego ryzyka lub przyjmuje tylko jego nieznaczącą część, w zakres stosowania tego postanowienia mogą wchodzić jedynie zobowiązania nałożone na podmiot prowadzący stację paliw w ramach oferowanych przezeń zleceńodawcy usług pośrednika, takie jak klauzula w przedmiocie wyłączności i zakazu konkurencji. Do sądu krajowego należy poza tym sprawdzenie, czy skutkiem umowy zawartej w dniu 7 lutego 1996 r. między CEPSA Estaciones de Servicio SA a LV Tobar e Hijos SL jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji w rozumieniu art. 81 WE.
- 2) Umowa o wyłączną dostawę taka jak ta, o której mowa w poprzednim punkcie niniejszej sentencji, może zostać objęta wyłączeniem grupowym przewidzianym w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1984/83 z dnia 22 czerwca 1983 r. w sprawie zastosowania art. [81] ust. 3 traktatu do kategorii umów w sprawie wyłącznego zakupu, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1582/97 z dnia 30 lipca 1997 r., jeśli spełnia ona ustanowioną w art. 12 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia przesłankę